

Εἰς αὐτοῖς ἐυρίσκειτο τὸ ἐλληνικὸν χωρίον
αὐτῆς (εὐρίσκειτο τὸ ἐλληνικὸν χωρίον
Χάσκιοι*) καὶ εἰς ὀλιγόλεπτον ἀπό-
στασιν αὐτοῦ ὑπάρχει μαγνητικὸν τι
τοπεῖον τὸ ὁποῖον εἴλκυε τὸν διαβά-
την ὡς ἐκ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡμε-
ρότητος ποῦ ἐνέπνεε εἰς αὐτόν.

Κατὰ τὸ ἔτος δὲ 1902 ἢ 1903
παρουσιάσθη εἰς τὸν ἱερεῖα τοῦ Χάσ-
κιοῦ εἰς ἀθίγγανος χριστιανὸς ἐκ Πε-
ριστάσεως καὶ ἀνέφερεν εἰς αὐτόν ὅτι
ὠνειρεύθη πῶς εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ
λόγος τοπεῖον ὑπάρχει ἀγίασμα καὶ
ὅτι ὁ τόπος δεῖν νὰ ἀνασκαφῇ. Ὁ
ιερεὺς ὁμως ἀπέπεμψε τὸν ἀθίγγανον
μὴ δώσας σημασίαν εἰς τοὺς λόγους
τον, εἰπὼν μάλιστα χλευαστικῶς, ὅτι
ἐὰν ὑπῆρχε ἀγίασμα ὁ Θεὸς θὰ ἐφα-
νέρονε εἰς αὐτόν τοῦτο καὶ ὄχι εἰς
τὸν ἀθίγγανον.

Συνέβη ὁμως τὸ ἔτος ἐκεῖνο νὰ
ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς, λέγουσι δὲ ὅτι
ἀλλεπαλλήλως ἀπέθνησκον ὅσοι δὲν
ἐπίστευον περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀγιά-
σματος, ὁπότε οἱ κάτοικοι, πτοηθέν-
τες ἠναγκάσθησαν νὰ ἀνασκάψωσι
τὸν τόπον.

Ἀνευρέθη δὲ ἀγίασμα κτιστόν, τὸ
ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι εἰς παλαιό-
τέραν ἐποχὴν ὑπῆρχε μοναστήριον
εἰς τὸ τοπεῖον αὐτό. Τὸ ὕδωρ ἀνέ-
βλυζεν ἀφ' ὀνύχων, πλῆθος δὲ εὐ-
σεβῶν, περιέργων καὶ ἀσθενῶν συν-
έρρεε εἰς τὸ τοπεῖον ἄλλοι διὰ νὰ
θαυμάσουν καὶ ἄλλοι διὰ νὰ θερα-
πευθοῦν.

Ἰδιοκτῆτης ὁμως τοῦ τοπεῖου ἦτο
ὁ θωμανὸς τις ἐκ τῶν περιχώρων, ὁ
ὁποῖος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδέχετο νὰ
πωληθῇ τὸ κτῆμα του. Συνέβη ὁμως
νὰ ἀσθενήσῃ ἡ σύζυγός του, ἥτις μὴ
εὐρίσκουσα οὐδαμοῦ θεραπείαν,
πρόσέφυγεν εἰς τὸ νεοσκαφέν ἀγία-
σμα καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἱαματικὴν
αὐτοῦ δύναμιν.

Πράγματι ἡ χανοῦμισσα ἐθεραπεύ-
θη καὶ ὁ σύζυγός της, καταπτοηθεὶς,
παρεχώρησε δωρεὰν τὸ τοπεῖον εἰς
τὴν κοινότητα Χάσκιου, ἥτις ἀνήγειρε
περικαλλὴ ἐκκλησίαν εἰς μνήμην τῆς
κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἡ ἐκκλησία αὕτη ἐγένετο γ' ὡστὴ
εἰς τὴν Θράκην ὡς «τὸ μὲν ἀσκή-
σι τοῦ Χάσκιου». Κατὰ τὰ
ἐγκαίνια δὲ αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἐτελέσθη-
σαν κατὰ Μάϊον, συνέρρευσαν τόσοι
πιστοὶ ἐξ ὅλης τῆς Θράκης, ὥστε ὁ
συνωστισμὸς κατέστη πρωτοφανής.
Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη
νὰ ἀποστείλῃ «σοβαρῆδες» (ἱππεῖς
χωροφύλακες) διὰ νὰ τηρήσουν τὴν
τάξιν.

Εἰς τὸ πολυπληθὲς δὲ χριστιανικὸν
κοινὸν προσετέθησαν καὶ περιδεεῖς
πολλοὶ εὐσεβεῖς ὁθωμανοί, οἱ ὁποῖοι,
ἀβάπτιστοι ὄντες, δὲν ἐτόλμων νὰ
θίξουν τὰ χριστιανικὰ σκεύη λατρείας
καὶ ἀγοράζοντες κηρία, τὰ ἔδιδον εἰς
τοὺς χριστιανούς διὰ νὰ τὰ ἀνάψωσιν
εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἐκείνοι
δὲ ἴσταντο εὐλαβῶς παρ' αὐτὴν μὲ
ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας.

Βορειοδυτικῶς τῆς Κεσσάνης εἶναι τὰ Ὑψαλα τὰ ὁποῖα κατοικοῦντο παρ' ἑλλήνων καὶ Τούρκων.

Βορειανατολικῶς τῶν Μαλγκάρων εἶναι ἡ Χαριούπολις ἣτις κατοικεῖτο παρ' ἑλλήνων καὶ τούρκων. Ἡ Χαριούπολις διετέλεσέ ποτε καὶ ἔδρα ἐπισκοπῆς. Εἰς Χαριούπολιν ὑπῆρχον καὶ ἀρκεταὶ οἰκογένειαι ἀθιγγάνων χριστιανῶν.

Εἰς δύομισιν δὲ ὥρων ἀπόστασιν αὐτῆς εὐρίσκετο τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Χάσκιοι*) καὶ εἰς ὀλιγόλεπτον ἀπόστασιν αὐτοῦ ὑπάρχει μαγρευτικόν τι τοπεῖον τὸ ὁποῖον εἴλκυε τὸν διαβάτην ὡς ἐκ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡμερότητος πού ἐνέπνεε εἰς αὐτόν.

Κατὰ τὸ ἔτος δὲ 1902 ἢ 1903 παρουσιάσθη εἰς τὸν ἱερέα τοῦ Χάσκιοι εἰς ἀθίγγανος χριστιανὸς ἐκ Περιστάσεως καὶ ἀνέφερεν εἰς αὐτόν ὅτι ὠνειρεύθη πὼς εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τοπεῖον ὑπάρχει ἀγίασμα καὶ ὅτι ὁ τόπος δέον νὰ ἀνασκαφῇ. Ὁ ἱερεὺς ὅμως ἀπέπεμψε τὸν ἀθίγγανον μὴ δώσας σημασίαν εἰς τοὺς λόγους του, εἰπὼν μάλιστα χλευαστικῶς, ὅτι ἐὰν ὑπῆρχε ἀγίασμα ὁ Θεὸς θὰ ἐφάνερωνε εἰς αὐτόν τοῦτο καὶ ὄχι εἰς τὸν ἀθίγγανον.

Συνέβη ὅμως τὸ ἔτος ἐκεῖνο νὰ ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς, λέγουσι δὲ ὅτι ἀλλεπαλλήλως ἀπέθνησκον ὅσοι δὲν ἐπίστευον περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀγιάματος, ὁπότε οἱ κάτοικοι, πτοηθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ ἀνασκάψωσι τὸν τόπον.

Ἀνευρέθη δὲ ἀγίασμα κτιστόν, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ὑπῆρχε μοναστήριον εἰς τὸ τοπεῖον αὐτό. Τὸ ὕδωρ ἀνέβλυζεν ἀφθονώτατον, πλῆθος δὲ εὐσεβῶν, περιέργων καὶ ἀσθενῶν συνερχομένων εἰς τὸ τοπεῖον ἄλλοι διὰ νὰ θαυμάσουν καὶ ἄλλοι διὰ νὰ θεραπευθῶν.

Ἰδιοκτήτης ὅμως τοῦ τοπεῖου ἦτο ὀθωμανὸς τις ἐκ τῶν περιχώρων, ὁ ὁποῖος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδέχετο νὰ πωληθῇ τὸ κτήμα του. Συνέβη ὅμως νὰ ἀσθενήσῃ ἡ σύζυγός του, ἣτις μὴ εὐρίσκουσα οὐδαμοῦ θεραπείαν, προσέφυγεν εἰς τὸ νεοσκαφέν ἀγίασμα καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἱαματικὴν αὐτοῦ δύναμιν.

Πράγματι ἡ χανούμισσα ἐθεραπεύθη καὶ ὁ σύζυγός της, καταπτοηθεὶς, παρεχώρησε δωρεὰν τὸ τοπεῖον εἰς τὴν κοινότητα Χάσκιοι, ἣτις ἀνήγειρε περικαλλῇ ἐκκλησίαν εἰς μνήμην τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἡ ἐκκλησία αὕτη ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὴν Θράκην ὡς «τὸ μοναστήριον τοῦ Χάσκιοι». Κατὰ τὰ ἐγκαίνια δὲ αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἐτελέσθησαν κατὰ Μάϊον, συνέρρευσαν τόσοι πιστοὶ ἐξ ὅλης τῆς Θράκης, ὥστε ὁ συνωστισμὸς κατέστη πρωτοφανής.

Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἀποστείλῃ «σοβαρῆδες» (ἱππεῖς χωροφύλακες) διὰ νὰ τηρήσουν τὴν τάξιν.

Εἰς τὸ πολυπληθὲς δὲ χριστιανικὸν κοινὸν προσετέθησαν καὶ περιδεεῖς πολλοὶ εὐσεβεῖς ὀθωμανοί, οἱ ὁποῖοι, ἀβάπτιστοι ὄντες, δὲν ἐτόλμων νὰ θίξουν τὰ χριστιανικὰ σκευὴ λατρείας καὶ ἀγοράζοντες κηρία, τὰ ἔδιδον εἰς τοὺς χριστιανούς διὰ νὰ τὰ ἀνάψωσιν εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἐκεῖνοι δὲ ἴσταντο εὐλαβῶς παρ' αὐτὴν μετέσταντο μὲν τὰς χεῖρας.

Η ΠΡΟΘΥΜΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΜΑΣ

Μὲ τὸ φύλλον αὐτὸ ἡ «Συζητήσις» εἰσέρχεται εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς δευτέρας περιόδου. Πολλοὶ φίλοι μας ἔσπευσαν νὰ ἀναεώσουν τὴν συνδρομὴν των πρὶν ἔτι ἐκδοθῇ τὸ παρὸν φύλλον. Τοὺς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ προθυμία αὐτὴ θὰ ἐπικταθῇ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς φίλους μας καὶ οὕτω ἡ «Συζητήσις» ἀπροσκόπτως νὰ συνεχίσῃ καὶ ἐφέτος τὸν καλὸν δρόμον της.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἐκ Κοινῆς πόλεως πληροφοροῦμεθα τὸν θάνατον τῆς Δωροθέας Α. Κροκοδείλου, ἀδελφῆς τοῦ φίλου μας κ. Παύλου Παπαδοπούλου τὸν ὁποῖον ἀλλυπόνησεν ὁ δεινὸς πόλεμος.